

ÁLDÁS BÉKESSÉG

DIÓSJENŐI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

6. szám

2010. Karácsony

Kedves Testvéreim!

„Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékaiért!”
2 Korinthus 9, 15

A közfelfogás az, hogy a Karácsony az ajándékozás ünnepe, amikor minden embert eltölt egy kis szeretet, és igyekszik kisebb-nagyobb ajándékkal, valami aprósággal kedveskedni, örömet szerezni a másoknak. Talán a nagyobb anyagi áldozatoktól sem riadunk vissza, hogy örömet csaljunk szeretteink szívébe. Szinte az egész földkerekségen végigcsap valami különös szeretet hullám, amely kisebb-nagyobb ajándékozásban éli ki magát.

Vajon miért éppen Karácsonykor történik mindez? – tehetjük fel a kérdést. A válasz egyszerű és nem rejt magában semmi véletlenszerűt. Meg vagyok győződve róla, hogy ez a nagy általános karácsonyi ajándékozgatás tulajdonképpen egy akaratlan utalás és egy öntudatlan visszaemlékezés arra a legnagyobb szeretetre, amellyel Isten ajándékozta meg ezt a földi világot az első Karácsony alkalmával, Jézus személyében. Azóta is a legnagyobb ajándék nem az a hön vágyott meglepetés, amit díszes csomagolópapírba rejtve találunk a feldíszített fenyőfa alatt, hanem az a Valaki, Akire minden ajándék utal és mutat: az önmagát megüresítő, értünk emberré lett JÉZUS KRISZTUS!

Karácsonykor Isten a szó szoros értelmében megajándékozta ezt a földi világot az Ő egyszülött Fiával.

Ha pedig azt kérdezed, hogy miért, a válasz világos és egyszerű. Az ajándék funkciója az, hogy kimutassam a szeretetemet és örömet okozzak annak, aki fontos számomra. Mi emberek ezért ajándékozunk, és Istennek is ez a célja! Isten örömet akar okozni neked és nekem, minden embernek. Nem akármilyen, ideig - óráig való örömet, hanem igazi, végtelen boldogságot.

Természetesen előfordul, hogy valaki mégsem tud örülni annak az ajándéknak, amit kap. El tudom képzelni, hogy Szenteste is lesznek majd néhányan, akiket betölt majd egy gondolat: én nem ezt vártam! Ugyanígy soraimat olvasva is akadnak néhányan, akik az Isten ajándékáról hallva, ki nem mondva, meg nem vallva, magukban érlelnek egy gondolatot: én nem ezt vártam Istentől! Én más szeretnék! Talán jobb idegrendszer, jobb egészséget, jobb anyagi helyzetet, a családi élet rendeződését, több megértést, több szeretetet, és lehet még sorolni.

Szomorú, ha nem tudjuk elhinni, nem akarjuk megérteni, hogy nekünk valóban arra van szükségünk, akit Isten ad. Nekünk valóban Jézusra van szükségünk, hogy igazán örülni tudjunk. Minden vágyad teljesülhet, de ha Jézusban nem látod meg az Isten ajándékát, akkor üresnek érzed magad minden megvalósult álmod közepette is. Isten Jézus Krisztusban MINDENT adott. Mindent,

amit csak az Isten adhat.

Mindent, ami ahhoz kell, hogy a múltunk terheit végre letehessük.

Mindent, ami ahhoz kell, hogy bizakodva nézzünk a holnap még oly sötét alagútja felé.

Mindent, ami ahhoz kell, hogy a mában hálaadással tudj élni, és a körülöttünk lévő sokféle válságban is megáldás a válság útját.

Lám, mi mindent ajándékozott nekünk Isten az Ő Fiában. Édesatyai szívének minden melegét, féltését és szeretetét. Ennél többet Isten sem adhat. Jézus az Ő legnagyobb, legdrágább karácsonyi ajándéka mindannyiunk számára.

Gottfried Richárd

„Örülni kell az Úrban, s merjük egymást tisztán szeretni!

Ezért volt Jézus tanítása, viselkedése,

Élete olyan természet fölöttien természetes!”

Gyököcssy Endre

Karácsonyi gondolatok

A távoli emlékek nosztalgikussá varázsolják előttünk – az idősebb korosztályra gondolva – karácsony ünnepét. A háború utáni években szegény volt az ország, szegények voltunk mi, diósjenői reformátusok is, akkor még mint kisgyerekek. Az ünnepet nem az ajándékok bősége, vagy a különleges falatok finomsága jelentette. Mégis voltak megihitt és boldog karácsonyok.

A mai megítélés szerint a karácsony anyagi, önző ünneppé vált. Sok ember a szeretet, a család ünnepe névze, csupán az Isten szeretetét felejtik el belőle. Azt a szeretetet amelyben Fiát küldte a Földre, hogy a bűnös világ Megváltója legyen.

Jézus Krisztus nélkül a világ, s benne a mi népünk és egyéni életünk is a sátán hullámvasútján utazik a kárhozat felé, s ő menet közben fosztogat, s végül az életünket elveszi. Egy-egy nehézség, baj, tragédia terhe alatt Istenhez kiáltunk segítségért, de a baj elmúlásával visszazökkenünk a világ szokása szerinti kerékvágásba.

Karácsony öröme, hogy kiszállhatunk a hullámvasútból. Az Emberfia már kétezer éve eljött, s Szentlelke által ma is köztünk van. Táplálja azokat, akik összekötötték életüket Vele. Ez a karácsony minden földi kincset meghaladó, Istentől küldött ajándéka. Ne a csillogás, villogás, a különlegesség legyen elsődleges számunkra, 2010 karácsonyán, hanem a megérkezett Krisztus.

Legyen megihitt, boldog karácsonya minden kedves olvasónknak, és reméljük Istentől áldott békés új esztendőt.

Vasas Mihály

Tebenned bízunk eleitől fogva

Kedves testvérek. Ez az ősi ének jutott eszembe 2010 év végén. Keresztyén ember év kezdetén imádkozva kéri Istent, vezesse, segítse őt, családját, egyházát, községét, országát.

A Biblia pedig int bennünket: „Mindennap keressétek az Urat, amíg megtalálható. Hívjátok segítségül amíg közel van.” (Ézsaiás 55.6)

Így év végén és Karácsony Ünnepeben hálát adunk Istennek az egész évben kapott segítségért, azért a sok jóért amit kaptunk.

Mi emberek elégedetlenek vagyunk, több és több anyagi javakért feladjuk ünnepeinket, egészségünket. Emberi kapcsolatokban, szeretetben egymás iránt megszegé-nyedtünk.

2010. évre visszaemlékezve (mert emlékezni kell) igen mozgalmas volt egyházunk, községünk, országunk élete.

Adjunk hálát Istennek, hogy az elmúlt év békeességben telt el. Változások évét éltük. Országos, községi választások voltak, imádkoztunk a megválasztott vezetőkért, hogy kérjenek és kapjanak az Úrtól bölcs szívet, hogy országunk, községünk, egyházaink javait szem előtt tartva szolgáljanak.

Istennek hála egyházunknak van pásztora, szolgálója. Persbitérium a hívekkel közösen végzi az egyház fenntartását.

Ez évben is minden vasárnap, ünnepnap hívtak harangjaink Istentiszteletre, szólt az orgona, mely megújult, szólt az Isten ígéje.

Ami szívünknek nagy öröm, gyermekeink ott vannak a templomban, hittanórán. Szülők, keresztszülők hozták az egyházba megkereszteltetni gyermekeiket. Konfirmáció alkalmával új egyháztaggokkal gyarapodott az egyház közössége. Sajnos a házasságkötések száma csökkent.

Ez évben is sokszor kellett temetésen részt venni, és sírni a sírókkal. Elhunyt testvéreink nyugodjanak békében.

Lelki gyarapodásunkat segítette a rendszeres Biblia-órán hallottak, a kirándulásokon tapasztalt emberi, lelki kapcsolatok is.

Presbiteri továbbképzéseken vettünk részt testvérgyülekezetekben.

Örömteli a megisméltető nyári táborok, felekezeti hovatartozás nélkül. Öröm volt látni gyermekeinket, unokáinkat testben és lélekben való épülésükben. Ezekre a gyermekekre gondos testvérek vigyáztak. Isten küldött lelki, testi munkásokat, hála Istennek jól zárultak a nyári táborok.

Az egyház anyagi építése szemeink előtt és a mi közreműködésünkkel történik. Ez évben Isten segítségével igen fontos és látványos munkákat végeztünk. Nem kívánom felsorolni, de mint egyháztagnak engedjétek meg, hogy ez úton is Isten áldását kérjem azokra, akik szellemi, fizikai munkával, valamint anyagiakkal az egyház javainak gyarapodását segítették.

De Isten küld jeleket is. Ember vigyázz! Egyre több a világban, országunkban a természeti katasztrófa, amit mi

is naponként tapasztalunk. Az ember nem vigyáz arra, amit az Isten reá bízott. Természetrombolók lettünk, Isten ezt nem hagyja büntetés nélkül. Talán még nem késő, úgy a földet, mint a testvéreinket szeressük, életünk így lesz boldogabb.

Minket, akiket az Úr 2010. évben megtartott, adjunk hálát az ének szavával:

„Nagy hálát adjunk az Atya Istennek.
Mennynek és földnek szent teremtőjének.
Oltalmazónknak kegyes életetőnknek.
Gondviselőnknek.”

Kívánunk Kedves Testvéreinknek Áldott Karácsonyt, Istentől Áldott Új Esztendőt!

Bögér József és családja

Kedves Testvéreim!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki olvassa e kis újságunkat.

Nem könnyű a hétköznapi munkákból leülni és írni valamit, ami esetleg sokaknak nem is fog tetszeni. Mégis úgy érzem, hogy meg kell tenni, írni kell róla, és próbálni kell a testvéreket győzködni (meggyőzni) a természet károsításáról, több embernek a fölösleges munkájáról, illetve mások munkájának megbecsüléséről

Miről is van szó?

A temetőről, a temetésekről és az egyre jobban terjedő pogány szokásokról. Ne értse senki félre, nem a halottak kegyelete ellen szólok, hisz azok kedvesek voltak, és emlékezni kell rájuk! Nem a virágosok ellen szólok, csak a temetéseken való versengésekről, a pazarlásról, az elhervadt koszorúk fölöslegessé válásáról, a számtalan harangozásról.

Kedves Testvérek: naponként járunk ki a temetőbe a vadak elriasztására. Nem a kerítés rossz, hanem a mellette lévő koszorúkon keresztül jönnek be a vadak.

Lehet, hogy a következő évben rendeletben fogják tiltani a szemét égetést. Hová tesszük a sok koszorút és a sírokról lekerülő „szemetet”? Ki tudja kifizetni a szemét elszállítását? A 3000 Ft-ból erre nem telik. Mi nem akarunk szomorúságában senkit még több költségbe kényszeríteni, de nem lenne jobb a koszorúk árát a gyászolóknak adni, és egy szál virággal kegyeletünket leróni? Szébb lenne a sír, és a temetőt és a környékét is könnyebb lenne takarítani, rendbe tartani. Előbb- utóbb rá leszünk kényszerítve, hogy így rójuk le tiszteletünket.

A harangozásról csak annyit szeretnék írni, hogy sokat szólnak harangjaink. Ezt is próbáljuk csökkenteni, hisz azzal nem segítünk senki lelki üdvén. Nem a halál utáni harangszó, virág és imádság segít a halotton, hanem az életünkben való hit, reménység és szeretet.

Istentől megáldott békés karácsonyt és hitben gazdag újévet kívánok minden Jézusban eggyé lett Testvéremnek.

Berki András gondnok

Mi kerül a karácsonyfánk alá?

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.” (János 1:5)

A fenti kérdés sokakat érinthet lelke mélyéig, hiszen az év egyik, ha nem a legfontosabb családi ünnepe előtt állunk. Nemcsak a háziasszonyok, vagy a szülők felé égető kérdés: jó-jó, de mi kerüljön a fa alá. Hiszen sokféle vagyunk, a szegényebbeknél a válságból még ki sem kecmeregve akár a legkisebb ajándék megvásárlása, sőt akár az ünnepi asztalra kerülő étel is kérdés lehet. Másoknál, akik gazdagabbak ilyenkor derül ki, hogy mindenük megvan. „Menjünk a Bahámákra? Ó már kétszer is voltunk. Akkor a legújabb LCD Tv, ugyan már rég megvettük a srácoknak...” Bár a két véglét felelőlegesen nem szép, mégis mindannyiunkat összeköt a karácsony fő kérdése. A sok energia, amit a vásárlásra, előkészületekre pazarolunk, meg is ronthatja a szenteste meghitt csöndjét. Sok szenteste torkollik családi vitába általában a legegyszerűbb emberi konfliktusok miatt. A nagyszülők kissé cinikusan megállapítják, hogy már ez a karácsony sem a régi (Vajon ők nem tehetnek róla?). A fáradt, elcsigázott anya, akinek még a főztjét sem értékeli, bizony könnyen megsértődhet egy rosszul feltett kérdésre is. Vagy a munkahelyről szabadulni akaró apa, a karácsonyfa beszerzése, faragása, beállítása után sem ülhet még mindig le jogosan egy kicsit a televízió elé? S az elégedetlen, az ajándékok láttán „csak ennyi?”-t kérdező gyerekeknek is gyorsan lesz keserű a szájízük. Akiknek lassan már nem lesz egyszerű venni semmit, mert a szomszéd gyereknek biztos újabb, korszerűbb van. És ezen a ponton téveszt célt ez az ünnep, ami éppen a mi Megváltónk születésnapja lenne. A karácsonyt ezért nevezzük szeretet ünnepének, mert Ő előbb szeretett minket. Mi pedig a szeretetet azzal mérjük, hogy kire mennyi pénzt tudunk kiszorítani. Pedig a karácsonyt senkinek sem szabad pénzügyi kérdéssé egyszerűsíteni. A pénz helyett, a fizikai ajándékokon túl a lelkünkkel kellene leginkább készülni, az Úr érkezésére. Mert Ő készül hozzád ebben az évben is. Szeretne bebocsátást találni egy olyan szívbe, ami hasonlít arra a koszos istállóra. A „trágyával”, szennyel borított szív már nem látja a napi gondjai közül, hogy a Megváltó megszülethet számára is. Egy olyan szívbe, aki nem törődik igazán másokkal, csak a saját karácsonya érdekli. Egy szívbe, aki sok karácsonyt elszalasztott már, és megpróbálja tömködni a hiányosságait pénzzel, barátokkal, pótszerekkel. Pedig fel kellene kerekedni lélekben a betlehemi pásztorokkal, a három királlyal megkeresni Jézust, aki urak ura, királyok királya, még az adventben is. Ő szelíden most is feléd nyújtja békejobbát. Elfogadod-e?

Így elfogadva kegyelmét a karácsonyfa összes gyertyafényénél, az ajándékok csillogásánál Urunk fénye fogja ékesen bevilágítani az életed. S leszel a családod, gyülekezeted békekövete „pálmaágakkal” hirdelve, hogy van kegyelem neked is, s többé nincs elrontott, megkeseredett élet, s nincs hiánya a fa alatt sem.

Lengyel László Zoltán

Ragyogsz-e még égi fény?

Ragyogsz-e még égi fény, Sötét éjszakában?
Tündökölsz-e biztatón, a bűnös világban?
Gyúl ki újra, s hirdessed, Él az Úr, az Isten,
Irgalommal ránk tekint, S fényesség lesz itt lenn.

Angyalének hangozol-é, Bűnös Bábelünkben?
Békességet hirdetsz-e, Feldúlt keblünkben?
Óh, zendülj meg, s mondjad el, Él az Úr, az Isten,
Kegyesszava felhangzik, S béke lesz itt lenn!

Kis gyermek, mosolyogsz-e még Jászol bölcsőcskében?
Szállást vajon vészed-é Csüggő szívünkben?
Óh, add, hogy szívünk, szemünk Most Téged lásson,
Akkor lésszen végre itt Igazi karácsony!

Szeretetmorzsák

„Sokkal fontosabb, hogy Jézus Krisztus a Földön járt, mint az, hogy az ember a Holdon járt.”

James Irwin Hold asztronauta

„Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelej egészen. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnep különböző. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme, mély és varázslatos, rendhagyó. Készülj fel rá testben és lélekben.”

Márai Sándor

„Fogjunk össze, tegyük szebbé, boldogabbá a gyermekek, a felnőttek, az idősek életét. Fogjunk össze azért, hogy az emberek örömmel, több szeretettel tudjanak odafordulni embertársaikhoz.”

Wass Albert

„Ha nem akarsz megöregedni, szerezz magadnak egy eszményt. Egy igazságot, amiért érdemes élni és akkor nem érzed az idő múlását.”

Csiha Kálmán Erdélyi püspök

„Ahol Krisztus van, ott van a világosság is. Az egyetlen fény mindannyiunknak Krisztus. Ő tud és akar is minden helyzetben tanácsot adni nekünk és segíteni rajtunk.”

Luther Márton

„Uram, emlékeztess mindenkit: semmi más nincs, amivel Hozzád kicsit is hasonlíthatnánk, mint éppen a jócselekedetek. Ne engedd, hogy belefáradjunk a jó cselekvésébe.”

Kálvin János

„Cselekedj mindenkor becsületes szándékkal, meglásd, segít az Isten!”

Kolping

„Milyen szomorú, hogy emberek, akik még mindig sötétségben élnek, meg sem sejtették annak a nagy boldogításnak, szabadításnak az erejét, ami a kicsinyke jászolbölcsőben kezdődött el!”

Jochen Klepper

Éves eseményeink - visszatekintő

Istenünk ajándékozó Isten, aki abban leli örömét, hogy megajándékozza gyermekeit. Ha mi könnyelműen megfedkezünk a különböző ajándékokról, a hitünk is meggyengülhet. Ez a kis összefoglalás azért született, hogy segítsen emlékezni és emlékeztetni, hogy tudjunk hitben megerősödni a próbák között, hogy mindig tudjuk: az az Isten, Aki 2010-ben velünk volt, a jövő évben is fogja kezünket.

Január 17-től 23-ig Ökumenikus imahétén vettünk részt. Idén is a „Minden nap máshol, de minden nap együtt” elv működött. Jó volt megtapasztalni a katolikus, evangélikus és baptista testvérekkel együtt a mindannyiunkat üdvözítő Krisztus szeretetét.

Február 7-én a Duna Televízió rögzítette templomi istentiszteletünket. A felvétel **február 28-án** került adásba. A közvetítést követően belföldről, de külföldről is több levelet is kaptunk, amelyben megköszönték az „élő Igét”.

Március 12-én, megvásároltuk a Palánta Sorsfordító Alapítvány bábfelszerelését, és ezzel hivatalosan is csatlakoztunk a gyermekek közötti misszióhoz.

Április 3-án, a gyermekekkel megnéztük a húsvéti báb előadást, majd közös kézműveskedéssel készültünk az ünnepre.

Április 11-én, gyülekezetünkbe érkeztek a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának hallgatói. A fiatal teológusok igeszolgálattal, énekekkel, versekkel és biznyságtételekkel szolgáltak közöttünk.

Május 1-én az édesanyákat és a nagymamákat köszöntöttük az anyák napi ünnepségen.

Május 8-án Egyházmegyei foci bajnokságon vettünk részt Szokolyán. Jó volt élvezni a szokolyai testvérek vendégszeretetét. Két csapatunk közül az egyik első helyezést értek l a tornán.

Május 16-án 8 fiatal tett konfirmációs vizsgát és fogadalmat gyülekezetünkben.

Május 27-én került sor gyülekezetünkben az évi rendszeres vizitációra. Az alkalom második részét bibliórával kötöttük egybe.

Június 4-én és 5-én gyülekezetünk buszkiránduláson vett részt a Szatmár-Beregi vidékre.

Június 20-án tartottuk évi rendes hittan évzárónkat. A műsorban szereplő gyerekek fagyijegyet kaptak, amelyeket finom nyalánkságra válthattak be a Gyöngy Cukrászdában, Vasas János cukrász adományaként.

Június 21-től kezdődött orgonánk felújítása. Szilágyi András és Szilágyiné Mórén Ágnes több héten át végezték ezt a felelősségteljes munkát. Még egy 2008-as költségvetés szerint az orgona javítása 6.000.000.- forintba került volna, ám ezt a hatalmas munkát e fiatal házaspár Isten dicsőségére elvégezte. Szilágyi Andrásról bővebben a <http://evol.elte.hu/~szilagyi/Site/Fooldal.html> oldalon olvashatunk.

Június 27-én vasárnap azokat a gyermekeket, akik a leghűségesebben vettek részt a gyermek istentiszteleteken a nőtincsi Seholsziget Élmenyparkba hívtuk meg.

Június 28-tól indult a már megszokott napközis hét, amely Július 2-ig tartott. A közel száz fős gyermekcsereg nem kis próba elé állította a szolgáló közösséget, de Isten kegyelméből sikerrel vehettük ezt az akadályt is. Jó volt látni az újabb segítőköt, akik beálltak a táborig szolgálók népes táborába. Megható volt, hogy anyukák erre a hétre kérték nyári szabadságukat is, hogy minél többet segíthessenek.

A hét zárásaként, szombaton került sor a már megszokott családi napra. Az igei alkalmon Csordás Kornél pákozdi gondnok és felesége tettek biznyságot.

Július 17-én a Diós Települések Találkozójára került sor településünkön. A rendezvényen gyülekezetünk is képviselte magát egy sátorral. A könyvek, fényképek, egyéb más emlékek mellett a sátor minden vendége kapott egy kézzel készített igés kártyát. A nap folyamán bárki megtekinthette templomunkat.

Ezen a napon adta át gyülekezetünk számára Szilágyi András és Szilágyiné Mórén Ágnes az elkészített orgonát.

Július közepétől indult a lelkészlakás tetőcseréje. A munkát nem lehetett tovább halogatni, hiszen az év elejei esőzések nyomán a parókia teljesen beázott. A munkára az egyházmegyétől 1.000.000.- forintot kapott gyülekezetünk. Ezúton

is szeretném megköszönni a segítőknek a komoly munkát, odaszánást.

Július 26-tól 30-ig gyülekezettünk ifjúsága Jósvafőn táborozott. A hét témája: Pál apostol élete volt.

Augusztus 2-től indult a 20. Csendes7 tábor. A hét záróakordja az augusztus 8-i úrvacsorás istentisztelet volt.

Augusztus 9-től 14-ig Szolnokon az országos Refisz táborban evangelizálhattam.

Augusztus végétől indult a régi kántorlakás bontása. Ezúton is szeretettel megköszönjük mindenkinek az önzetlen segítségét.

Szeptember elejétől egy új konfirmandus csoport kezdte meg a felkészülést: Bögér Dorottya, Csabuda Andrea Krisztina, Ferenczi Balázs, Harsányi Alex, Képes Kristóf, Marton Tibor, Márton Richárd, Monostori Albert, Surin Boglárka, Szabó Zsanett. Imádkozzunk felkészülésükért.

Október 9-én került sor az egyházmegyei focibajnokság őszi rangadójára Szokolyán. Csapatainkon nagy volt a teher, hiszen a tavasszal megszerzett kupát meg kellett védenünk. Erőfeszítéseinket siker koronázta, így már másodszer lett miénk a trófea.

Október 16-án kisebb kirándulást tettünk a Nagymaros közelében lévő Hegyes tetőre, majd a Julianus-barát kilátóba. Néhány hittanosunk és szüleik kísérték el bennünket.

Október 25-től indultak a parókia udvaron a bejárati úttal kapcsolatos munkák. A kivitelezővel párhuzamosan gyülekezettünk több tagja is nagyon komoly munkát végzett. Ezen kívül sokan járultak hozzá anyagiakkal is a munka befejezéséhez. Mindenkinek ezúton is szeretnék köszönetet mondani.

November 21-én vasárnap egy körzeti ifjúsági konferencián szolgálhattam Szigetszentmiklóson. Az alkalomra több ifjúsági tag is elkísért.

November 27-én, Advent első vasárnapja előtti szombaton, adventi koszorúkat és karácsonyi asztaldíszeket készítettünk a gyermekekkel.

November 28-án, Advent első vasárnapján Szilágyi András

és Szilágyiné Mórén Ágnes szólaltatta meg az általuk felújított orgonát.

December 10-én, pénteken a baba-mama kör szervezésében a gyülekezei teremben, egy előadásra hívtuk meg a falu kis-mamáit és kisgyermekes szüleit. Az előadó: Dudásné Molnár Erzsébet óvónő és gyógypedagógus volt. Az előadás címe : „Fejlesztési lehetőségek 0-6 éves korig”.

December 12-én délutánra hívtuk a 70-dik életévüket betöltött református testvéreinket egy kedves szeretetvendégségre, ahol az igeszolgálat és az úrvacsora vétel után az aszszonykőr ajándékát vehették át a meghívottak.

December 13-17-ig, minden este 5 órától adventi estéket tartottunk a gyülekezeti teremben. Az estéken közöttünk szolgáló lelkészek a következők voltak: Czuni-Kenyeres József (Perőcsény), Márkus Gábor (Verőce), Turbucz Péter (Szokolya), Sipos Bulcsu Kadosa esperes (Szada), Fónagy Miklós tb. esperes (Vác). Az Úrnak legyen hála a hét minden áldásáért.

December 18-án sok-sok adakozó szív jóvoltából egy kis teherautónyi adományt szállíthattunk el az őrbottyáni Juhász Zsófia Szeretothonnak és a Micimackó csoportnak, amelynek patrónusai vagyunk.

Szeretet

Mi is hát a szeretet ?

Csak azt tudod, érzed
Hogy mi nem !

Megfogni nem,
Hisz elillanna,
mint madárfüttypillanat.

Mint törékeny buborék,
mely kezeden
meg nem áll,
s csak lebegve szép.

De abban a másik közegben,
hol Isten és ember egy lehet,
e boldog frigyre
örök pecsét a
SZERETET!

Lengyel László Zoltán

Előre nézve...

A 2010-es évben több nagyon nagy munkát is elvégezhetünk Istenünk kegyelméből. A lelkészlakás tetőzetének cseréje, a régi kántorlakás bontása, a bejárati út elkészítése - csak hogy a legnagyobbakat említsem. Nagy munkák voltak ezek, de korántsem mondhatjuk, hogy mindent elvégeztünk, hiszen jól tudja minden vidéki ember, hogy a ház körül mindig van tennivaló.

Lassan a mögöttünk lévő év áldásaiért hálát adva az előttünk álló tennivalókra is figyelniünk kell.

Tavasszal, amint az időjárás engedni, folytatnunk kell a tereprendezést, hogy a füvesítésnél már minden rendben legyen. A már így kialakított területet kertépítő mérnök bevonásával fogjuk kialakítani. A megfelelő növényeket fogjuk a megfelelő helyre telepíteni! Természetesen szem előtt tartva a parókia udvarának elsődleges funkcióját. Nagyon fontos a szép környezet mielőbbi kialakítása, hiszen egy szép tavaszi napon hálaadó istentiszteletet kell tartanunk. Ezen fogunk hálát adni az elmúlt év elvégzett munkáiért, és ezen fogunk köszönetet mondani a munkákban leginkább elöljáróknak, különösen is Szilágyi Andrásnak és feleségének, Szilágyiné Mórén Ágnesnek is, akik az orgona javítását elvégezték.

A 2011-es év fontos feladata lesz a presbiterválasztás lebonyolítása. Az előttünk álló évben kell meghatározni a jövő prebitérium létszámát, ebben az évben kell személyükre javaslatot tennünk, és ebben az évben kell presbitereket választanunk úgy, hogy 2012. január 1-től szolgálatba léphessenek.

A gyülekezet életére nézve létfontosságúnak látom a megfelelő presbitérium felállását. Az eddiginél kisebb létszámú, aktívabb vezetőség előnyös lehetne közösségünk számára. Csak olyan testvéreket szeretnénk jelölni erre a posztra, akik a törvényi előírásoknak eleget tesznek,

hitben és segítőkészségben példát mutatnak, illetve világosan látják az általuk vállalt feladat felelősségét. Kérek mindenkit, aki felelősen gondolkodik gyülekezetünk jövőjéről, imádkozzék a jövődöbéli jelöltekért.

A fizikai építkezés mellett sokkal fontosabbnak látjuk a lelki épülést. 2011-ben mielőbb szeretnénk beindítani egy tíz hetes bibliaiskolát. Az iskola elsősorban nem a lexikális ismeretek bővítéséről szólna, hanem a tanulók lelki megújulását, hitbeli fejlődését helyezné előtérbe.

Kérem, hogy imádkozzunk az előttünk álló év áldásaiért, és azért, hogy tudjunk az előttünk álló év 365 napjából, minél többet Istenünk dicsőségére élni.

Gottfried Richárd

Karácsonyi jókívánságok

„Ahogy a csillag megállott a betlehemi barlangistálló fölött, úgy ragyogja be életednek minden napját Isten Ígéjének világossága.”

„Amint az angyalok hirdették: békesség a Földön minden embernek, úgy lakozzék házában és szívedben Isten békessége.”

„Ahogy József és Mária odaadóan viselték gondját a Gyermeknek, úgy viselj te is gondot azokra, akiket Isten reád bízott.”

Dr. Békefy Lajos

Érte van

Micsoda fény az éjszakában,
micsoda csillagfényes ének!

De a világ világossága
ez a felsíró, kicsi Élet,
gyermektestben e kicsi Fény.

Miatta oszlik el az éj...

A trónja még baromi jászol,
de érte van minden karácsony,
s nem jött el e Földre hiába.

Előbb ugyan gúny, szitok várja,
s két összerótt, fekete szálfá
öleli testét: a kereszt...

- De hiszek a feltámadásban...
Higgyétek velem ti is ezt!

Füle Lajos

Útépítés a parókia udvarán
2010 novemberében.

„Átlagos” karácsonyok

Egy átlagos karácsony egy átlagos család számára így néz ki: mindenki már jó előre megvette és becsomagolta a többieknek szánt ajándékát, kitakarították a lakást, 24-én közösen feldíszítik a karácsonyfát, megajándékozzák egymást, majd sorban meglátogatják a rokonokat. December 27-én kényelmesen hátradőlnek, és örülnek, hogy letudták ezt az ünnepet is.

Egy átlagos teológus átlagos karácsonya azonban csak részben hasonlít ehhez. December elején kiválasztja, hogy majd az ünnepre hová menjen legációba – lehetőleg az otthonától nem túl távoli helyet keresve. Majd felhívja a lelkészt, szembesül azzal, hogy hány szolgálata lesz, hány szórványban, és hogy rosszabb esetben öt napig lesz távol a családjától. A karácsonyig hátralévő időben vagy zh-ra tanul, vagy beadandót ír, vagy tanárok után futkosva jegyeket próbál beírni. Azon gondolkodik, hogy vajon a két délutáni órája közötti szünetben lesz-e ideje ajándékot keresni a szeretteinek. A félév vége és a karácsony közötti néhány napban megírja a prédikációit a legációra, majd elutazik. Az ünnep alatt is „dolgozik”, hiszen vár rá legalább két igei szolgálat, és az úrvacsoránál a kenyér vagy a bor osztása. December 27-én, hazaérve, kényelmesen hátradől, és örül, hogy letudta ezt az ünnepet is.

De hol van mindebben a szeretet? Az elcsendesedés? A lelki készülődés? Bizony, azokra nem sok idő jut, ha nem figyelünk. Az ünnep, Jézus eljövételének az ünnepe munkává, mókuserékké változik, amit leginkább csak túlélni szeretne mindenki, nem megélni.

Akkor nem is lehet igazán megélni a karácsonyt? Nem lehet felkészülni, nem lehet ráhangolódni? De igen, lehet. Csak időt kell szakítani rá, ami ebben az időszakban különösen drága. Nehéz úgy megtartani a reggeli vagy esti csendességet, ha az ember csak az utolsó pillanatban képes felkelni az óra előtt, vagy éppen késő éjszaka ájul be az ágyába. Nehéz úgy rááldozni egy fél órát az áhítatra, hogy közben a következő beadandó határideje vészesen közeledik. Az áhítat előtti adventi naptár-nyitásról pedig már ne is beszéljünk...

Pedig szükség van néha a megállásra, a feltöltkezésre. Csak akkor tudunk igazán ott lenni az ünnepen, ha készülünk rá, testben-lélekből egyaránt. Ahogyan egyik kedves tanárunk szokta mondani: a Szentlélek a készületlenséget nem áldja meg. Amint a vizsgán sem, úgy a szószéken sem.

És a családi körben sem. Nem lehet teljes az ünnepünk, ha csak az ajándékokról szól. Karácsonykor általában összegyűlik a család, a távolabb élő rokonok is meglátogatják egymást. Törődjünk hát egymással! Keresztyén körökben már-már közhelynek számít, de ne hagyjuk ki Jézus Krisztust sem a karácsonyból. Elvégre az Ő születésnapját ünnepeljük, az Ő eljövételére, emberré léételére emlékezünk. Ez persze nem zárja ki, hogy örüljünk egymásnak és az ajándékoknak. De csak úgy lehet teljes az örömünk, ha közben nem felejtjük a legnagyobb ajándékot, amit az Atya adott nekünk: azt, hogy Jézus eljött, emberré lett értünk. „Mert úgy szeretett Isten, hogy egyszülött Fiát érted áldozta, jöjj ma hozzá!”

Patkós Adél

Egyházunk a számok tükrében

A múlt század első évtizedeiben községünk lakóinak vallási hovatartozását úgy határozták meg, hogy a lakosság fele katolikus, fele református. Mind e mellett már akkor is voltak más valláshoz tartozók (evangélikusok, zsidók) valamint egyházon kívüliek is.

Fényes Elek 1851-ben megjelent Geográfiai Szótárában eképpen határozta meg: „Diós-Jenő magyar falu... Népeisége 1817 lélek, kik közt 1280 református, 479 katolikus, 40 evangélikus, 18 zsidó. Református anya-, katolikus fióktemplom.”

Borovszki Samu 1911-ben megjelent könyve – Nógrád vármegye – külön vallás szerint nem jegyzi, hanem e szerint: „Diósjenő magyar kisközség, körjegyzői székhely, 420 házzal és 2163 római katolikus és református vallású lakossal.”

A szocialista rendszerben népszámlálás alkalmával nem voltak kíváncsiak a lakosság vallására. Ideológiájuk szerint a vallásnak nem jósoltak jövőt. Persze a rendszerváltásnak sem.

Az Úr 2010. esztendejében falunk lakóinak száma meghaladta a 3000 főt. Az utóbbi években a lakosság összetétele erősen megváltozott. A tősgyökeresnek mondott református családok egy része kihalt, egy részének utódai elköltöztek a faluból. A beköltözött családok többségéről nem is tudjuk melyik felekezethez tartoznak.

A nyilvántartás szerint református egyházunkban 670 fő az egyházfenntartói járulékot fizetők száma, ehhez kell hozzászámolnunk a kisbabáktól kezdve a fiatalokig élőket. A jövő évi népszámlálás alkalmával ismét felmérjük a vallási hovatartozást. Reméljük nem csak az alapján döntik el falunk lakói, hogy a szülei és nagyszülei reformátusok voltak, megkeresztelték, még talán konfirmált is, hanem tudván azt, mit jelent reformátusnak lenni.

Itt e kis faluban, az egyházmegye vonatkozásában is szinte kis szigetként vagyunk reformátusok a nagy katolikus tenger közepette. Felmérési adatok alapján megyénkben 2,5% a reformátusok aránya. Mindez arra int bennünket, hogy nem csupán a számunk aránya a mérvadó, hanem álljunk meg mindvégig abban a hitben, melyet elődeink életük árán is védelmeztek és megtartottak.

Legyen előttünk Wass Albert idézete: „Az Úr nem számokban méri az igazság győzelmét, hanem az igazak cselekedeteiben. Ne keserítsen el még a gyöngék hűtlensége sem. A nemzet nem számokban él, de lélekből. Egy az Úr oldalán – százezreknél is többet számít a jövődő mérlegén. Az igazak jövődjét a lélek és a szellem ereje formálja, s az Úr ereje emeli a magasba.”

Vasas Mihály

„Isten nélkül, az Ő Igéjének figyelmen kívül hagyásával mindig tragédiák következnek be a társadalmak, a nemzetek, a világ életében.”

Szászfalvi László államtitkár

„Lehet-e Krisztus nélkül ép társadalmat, nemzetet, világot építeni?”

Nagy Sándor főgondnok

Földön és égen

Földön és égen é-nekel-je min-den: Meg-szü-le-tett Krisztus, el-jött kö-zénk.

El-jött a föld-re gyen-ge tes-tet ölt-ve, á-raszt-va rád is nagy sze-re-te-tét

Refr. Földön és é-gen é-nekel-je min-den: Meg-szü-le-tett Krisztus, el-jött kö-zénk.

2. Kétezer éve ragyog ránk a fénye, Nem múló béke sugárzik felénk. Földön és égen...

3. Gyermeki szívvel menjünk hozzá hittel, Mért této-vázol, tarts velünk ma még. Földön és égen...

4. Szívünkben zárjuk, leborulva áldjuk Jézust, ki értünk adta életét. Földön és égen...

Népmozgalmi adataink, egyházunk hírei 2010-ben

„Dicsőség mennyben az Istennek...”

Advent vége felé közeledve, amikor már mind a négy gyertyát meggyújtjuk, mindennél fontosabb az Isten és a másik ember, a felebarátunk felé való odafordulás. Ünnepi gyülekezeti alkalmaink erre adnak lehetőséget.

Istentiszteleti rendünk a következő:

December

24-én (péntek) 16⁰⁰ Ünnepi Istentisztelet
25-én (szombat) 11⁰⁰ Úrvacsorás Ünnepi Istentisztelet
25-én (szombat) 15⁰⁰ Délutáni Istentisztelet
26-án (vasárnap) 11⁰⁰ Úrvacsorás Ünnepi Istentisztelet
27-én (vasárnap) 11⁰⁰ Istentisztelet
31-én (péntek) 17⁰⁰ Óévi Istentisztelet

Január

1-én (szombat) 11⁰⁰ Újévi Istentisztelet
2-án (vasárnap) 11⁰⁰ Istentisztelet

Állandó alkalmaink

Hétfő: 17⁰⁰ Énekkar
Kedd: 17⁰⁰ Asszonykör (minden második héten)
Szerda: 10⁰⁰ Baba-mama kör (minden második héten)
Csütörtök: 17⁰⁰ Bibliaóra
Péntek: 18⁰⁰ Ifjúsági bibliaóra
Vasárnap: 10⁰⁰ Konfirmációi előkészítő
11⁰⁰ Istentisztelet,
(vele párhuzamosan gyermek istentisztelet)

Mindenkit nagy szeretettel hívunk és várunk
alkalmainkra.

ÁLDÁS BÉKESÉG a diósjenői református egyház presbitériumának időszakos lapja.

Felelős kiadó: Gottfried Richárd lelkipásztor tel.: 06 35 364 351

E-mail: reformatus.diosjeno@gmail.com

Web: www.ref.diosjeno.hu

Megjelent a presbiterek hozzájárulásával.

Szerkesztette: Vasas Mihály

Kiadó: Kucsák Könyvkötészet Vác Megjelent 250 példányban

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK

osztozunk a gyermekáldásban részesülő családok örömeiben:
Juhász Zsombor Márton, Juhász Dominik Kürt, Csomó Zsombor, Baranyai Ábel, Dobrovcszky Regina Anna, Miklós Mira, Tóth Máté, Karsai Viktor, Janák Noel Ákos,

„Ne félj, mert megváltottalak,
neveden szólítottalak, enyém vagy!”

(Ézsaiás 43:1)

KONFIRMÁCIÓI FOGADALMAT TETTEK

2010. május 16.

Aisa Máttyás, Ács Gábor, Bögér Tímea, Germány Zsanett,
Kis-Gere Vivienne, Liszka Tamara, Pálincás Regina,
Szosznya Lilla,

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
mert örökké tart szeretete.”

(1Krónika 16:34)

HÁZASSÁGKÖTÉSÜKRE ISTEN ÁLDÁSÁT

KÉRTÉK:

Bródi Sándor – Szabó Annamária
Gyuresán Zsolt - Tóth Eszter
Dohor János – Farkas Zsuzsana (Pusztaberki)

„Jobban boldogul kettő, mint egy:
fáradásuknak szép eredménye van.”

(Prédikátor könyve 4,9)

HALOTTJAINK

Istenünk vigasztalását kérjük a megszorodott szívű hozzátartozók részére!

Kiss Józsefné (született: Sípos Erzsébet), Marton István,
Szabó Kálmán, Adamcsek Pál, Eszenyi István
(Pusztaberki), Ölveczki Istvánné (született Bögér Mária),
Hajdamár Mihály, Tövis József, Wágner Antalné
(született Bögér Julianna), Pompos Gyuláné (született
Csurja Eszter), Laki József, Dr. Nagy Lóránd, Marton
Lajos, Tövis Sándorné (született Mravik Erzsébet), Szabó
János, Berki Sándorné (született Domsics Margit), özv.
Hornos Lajosné (született Bögér Júlia), Vasas Jánosné
(született Tóth Lidia), Szabó Jánosné (született Kovács Zsu-
zsanna), Halas Dezsóné (született Juhász Lidia), Varga Jó-
zsef, Kónya Józsefné (született Velki Iлона), Hornos
György (Ksmaros - Diósjenő), id. Hornos Márton

„Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él,
és utoljára az én porom felett megáll”

(Jób 19,25)